

1909 til 1. August 1910 bliver mange flere. Men allerede i det foregaaende Aar var man højt nok oppe. Skønt der kun er 200 Automobildrosker nu, er der betalt 600 Mulkter, altsaa gennemsnitlig 3 Mulkter for hver. Og Mulkterne ere ikke saa helt smaa undertiden, de variere mellem 15 og 100 Kr. Men da de altsaa have Raad til at betale saa mange Mulkter, vil jeg give dem det Raad: Kør lidt mere forstandigt for Fremtiden for paa den Maade at skrabe den lille Sum sammen, der skal betales som Afgift til Stat og Kommune; de Penge ere meget bedre anvendte. Nu kan der siges: Ja, men de kunne saa uhyre let komme til at betale Mulk. Det ser det slet ikke ud til. Politidirektøren har oplyst, at fordi de køre en halv Gang saa stærkt, som de have Lov til, blive de ikke mulkterede. Det ser ud til, at aldrig nogen har betalt Mulk, fordi han har kørt for stærkt, kun naar han har gjort Skade med sit Køretøj, saa hvis de skulde betale alle de Mulkter, det tilkom dem at betale efter Loven, blev det 2—3 Gange 600, altsaa en Masse Mulkter. Men naar der bliver taget saa lempeligt paa dem, og de alligevel komme til at betale 600 Mulkter om Aaret, saa vil jeg sige: Lad de Herrer lære at køre lidt mere forstandigt og saa bruge Pengene til at betale Afgiften med! Det ere alle Parter bedst tjente med.

Jeg vil derfor paa det mest indtrængende anbefale at vedtage det af et Fler-tal stillede Ændringsforslag under Nr. 14. Det kan maaske siges, at Paragraffen der-ved ikke bliver saa fyldestgørende, som den vil blive, hvis det næste Ændringsforslag vedtages, idet dette i alt væsentligt er Ministerens egen Ændring, men jeg vil dertil sige, at vor Ændring er ogsaa Ministerens egen, bortset fra, at vi som sagt have taget alle Motorvogne med. Saa vidt jeg ved, er det Ministeren selv, der har stillet denne Ændring til tredje Behandling oppe i Landstinget. Altsaa maatte Paragraffen være saaledes affattet, med den Ændring indpasset, at Skatten kan opkræves af dem, af hvem den skal opkræves, og benyttes paa den Maade, den skal benyttes. Jeg vil altsaa paa det bedste anbefale at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 14. Nr. 15 og 16 skal jeg ikke omtale. Det første gaar ud paa at fastsætte andre Regler for Afgiften, det sidste gaar ud paa helt at stryge denne Paragraf. Det bliver de vedkommende Mindretals Sag at omtale og anbefale disse

Ændringsforslag, og jeg kan maaske derefter komme til at sige et Par Ord derom.

Meyer: Mellem første og anden Behandling har det ærede Udvalg, som beskæftiger sig med denne Sag, eller i alt Fald en Del af Udvalget, været ude at køre. Jeg ved ikke, om det er denne Tur, der har paavirket Stemningen noget til Gunst for Automobilkørselen, men jeg tror i alt Fald, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger til anden Behandling, betegner et Fremskridt fremfor det, der forelaa for os ved første Behandling, og det forekommer mig ogsaa, at der igennem den ærede Ordførers Udtalelser skimtedes noget mere Velvillie, end der har været tidligere overfor denne Sag. Det tjener den ærede Ordfører til Ære, om han er kommen til at se mere sympatisk paa denne Sag, og jeg takker ham derfor. Han har her kunnet gaa betydelig videre, forekommer det mig, paa visse Punkter, end han nogen Sinde før har kunnet.

Jeg maa imidlertid, hvad mit eget Standpunkt angaar og deres, der slutte sig nærmest til mig, sige, at vi ikke ere helt fornøjede med Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Vi kunde have ønsket, at der i Lovforslaget havde været betydelig videre gaaende Indrømmelser, idet vi betragte dette moderne Køretøj Motorvognen som værende af saa stor Vigtighed, at det nok kunde fortjene en større Imødekommen fra Lovgivningsmagtens Side, navnlig da man ved, at for hvert Aar, der gaar, bliver Motorkørselen mere og mere almindelig, glider ind i det almindelige daglige Liv og kommer til at spille en saa betydelig Rolle, at man turde vente en venligsindet Holdning fra Lovgivningsmagtens Side. Det er ogsaa, forekommer det mig — jeg gentager her, hvad jeg sagde ved første Behandling —, meget sandsynligt, ja, man tør ligefrem paastaa, at det er en afgjort Sag, at ved en almindeligere Anvendelse af Motorkøretøjer vil man ogsaa opnaa at fjerne de Ulemper, til hvilke der knyttes saa mange Bemærkninger og Betænkeligheder fra enkelte Modstanderes Side; thi efterhaanden som disse Køretøjer blive mere og mere almindeligt anvendte, ville ogsaa Frygten og Faren falde bort, Hestene ville vænnes til dem, Kuskene ville ikke nære Frygt, og man vil saaledes opnaa den Sikkerhed, som de Herrer have fuldkommen Grund til at forlange, og som vi alle ønske skal kunne skaffes til Veje.